

اخبار

نقاشی‌های مسعود کیمیایی روی دیوار می‌رود

چاقوهای روی بوم

لیلی گلستان از برپایی نمایشگاه نقاشی‌های مسعود کیمیایی در گالری گلستان خبر داد و این نقاشی‌ها را از جنس خود کیمیایی و فیلم‌هایش دانست.

به گزارش مهر، نمایشگاه نقاشی‌های مسعود کیمیایی روز جمعه ۵ آذرماه در گالری گلستان افتتاح می‌شود و تا ۱۷ آذر ادامه خواهد داشت. لیلی گلستان مدیر گالری گلستان با بیان اینکه در این نمایشگاه حدود ۲۵ تابلو با تکنیک رنگ روغن روی بوم از مسعود کیمیایی روی دیوار می‌رود، بیان کرد: نقاشی‌های مسعود کیمیایی مسعود کیمیایی را روایت می‌کند یعنی عنصر «چاقو» و «کارد» تقریباً در تمامی تابلوهایش دیده می‌شود. در مواردی نیز «کارد» واقعی را روی بوم چسباند و این موضوع، کار را خیلی جذاب کرده است.

وی با تأکید بر اینکه نقاشی‌های کیمیایی پر از تخیل هستند، گفت: به اعتقاد من، این نمایشگاه جذابی است چراکه من حدود ۵۰ سال است مسعود کیمیایی را می‌شناسم و برای خلق این تابلوها، بازی درنیاورده است و خود خودش و فیلم‌هایش است.

بررسی کتیبه‌های فارسی قفقاز در کافه فلسفه

در کافه فلسفه و به همت مجله فرهنگی بخارا، هم‌زمان با گشایش نمایشگاه عکس کتیبه‌های فارسی قفقاز میراث مشترک ایران و قفقاز بررسی می‌شود.

به گزارش ایلنا، قفقاز تا دو سده پیش بخشی از قلمروی ایران بشمار می‌رفت و هم‌چنان وارث بسیاری از آثار فرهنگی و تمدنی است که امروزه میراث مشترک ایران و قفقاز را شکل داده‌اند. مرتضی رضوانفر عضو هیئت علمی پژوهشگاه میراث فرهنگی، چند سالی است که در مناطق مختلف جهان از آسیای مرکزی تا قفقاز از هند تا شرق آفریقا در جستجوی کتیبه‌های فارسی و میراث ایرانی است. بسیاری از عکس‌هایی که وی در یک دههٔ گذشته گرد آورده، تنها نشانه‌هایی است که از این میراث بر جا مانده است، چون بخشی از این آثار در سال‌های اخیر و در پی تحولات سیاسی به کلی از میان رفته است.

از آنجا که کتیبه و نوشته در اسلام، نقشی را ایفا می‌کند که شباهیل و نقاشی در هنر مسیحی دارد، از این‌رو اطلاعات تاریخی، زبان‌شناسی و مردم‌شناسی فراوانی را می‌توان از کتیبه‌ها به دست آورد. همچنین بسیاری از این کتیبه‌ها بر سار و مساجد، امام‌زاده‌ها، قلعه‌های قدیمی و بناهای و حمام قرار داشته و نشان‌گر رونق اقتصادی و جایگاه تمدنی مناطق مختلف قفقاز است. میراث مشترک ایران و قفقاز از شمالی‌ترین نقطهٔ آن یعنی سرزمین اوستیای شمالی تا شمال رود ارس، به اشکال مختلف پراکنده است.

مرتضی رضوانفر در نشست ساعت ۱۰ صبح روز جمعه ۵ آذرماه ۱۴۰۰ کافه فلسفه دربارهٔ این کتیبه‌های فارسی قفقاز سخن خواهد گفت و مشاهدات میدانی و پژوهش‌های خود را با علاقه‌مندان میراث فرهنگی و تمدنی ایران در قفقاز به اشتراک می‌گذارد در ادامه نیز حامد کاظم‌زاده از دانشگاه اتاوا با سابقه چندین سال حضور در مناطق مختلف قفقاز و پژوهش دربارهٔ اقوام ایرانی قفقاز، درباره میراث فرهنگی و تمدنی ایران در این مناطق صحبت خواهد کرد.

براساس این گزارش، هر هفته در جمعه صبح‌های بخارا در کافه فلسفه، سلسله نشست‌هایی درباره فرهنگ، تاریخ و اجتماع با حضور صاحب‌نظران و اندیشمندان برگزار می‌شود. کافه فلسفه که از چندی پیش در محل کتابفروشی سابق مؤسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران برپا شده، پلی است میان دانشگاه و جامعه تا بتواند بسیاری از مباحث تخصصی را در قالب عمومی به دایره وسیع‌تری از علاقه‌مندان منتقل کند.

به گزارش ایسنا، همزمانی برگزاری جشنواره‌های تئاتر و فیلم فجر مصداق بارزی است از نادیده انگاشتن این ضرب‌المثل قدیمی. در دهه هشتاد کاملاً جا افتاده بود که جشنواره تئاتر فجر یکم تا یازدهم بهمن ماه برگزار شود و جشنواره فیلم هم دوازدهم تا بیست و دوم بهمن ماه. تکلیف مخاطب معلوم بود و تکلیف رسانه هم به همینین. ضمن اینکه فعالان هر دو رشته این فرصت را داشتند تا از آثار یکدیگر دیدن کنند ولی در سال‌های اخیر بارها اتفاق افتاده که جشنواره تئاتر فجر تقویم خود را تغییر داده و هم‌زمان با جشنواره فیلم برگزار شده است. خبرنگاران تئاتر به کرات این موضوع را با دبیران دوره‌های مختلف جشنواره مطرح و آسیب‌های آن را گوشزد کرده‌اند اما ظاهراً سخنان آنان تأثیری نداشته و ندارد. تا جایی که دیروز هم حسین مسافر آستانه، دبیر چهلمین جشنواره تئاتر فجر خبر داد که این دوره از جشنواره نیز دهم تا بیستم بهمن ماه برگزار خواهد شد که دقیقاً همزمان با جشنواره فیلم است.

معمولاً مهم‌ترین دلیلی که تقویم برگزاری جشنواره‌ها را تغییر می‌دهد، مناسبت‌های مذهبی از جمله ایام سوگواری ماه محرم و صفر یا ایام فاطمیه است ولی از آنجاکه بهمن ماه امسال با هیچ یک از این مناسبت‌ها مصادف نمی‌شود، اصرار بر همزمانی جشنواره تئاتر با جشنواره فیلم، قدری عجیب و تامل برانگیز است. در همین زمینه با دو تن از هنرمندان تئاتر گپ و گفتی داریم.

حسین کیانی، نمایشنامه‌نویس و کارگردانی که دهه هشتاد در جشنواره تئاتر فجر خوش درخشیده است، چند سالی است که جزو غایبان این رویداد هنری است و بیشتر در مقام تماشاگر در آن حضور داشته است.

او به عنوان هنرمندی که در دوره‌های اخیر جشنواره فجر ذی نفع نیست و می‌تواند بی‌طرفانه نظر بدهد، دیدگاه‌های خود را مطرح می‌کند.

کاش مشکل فقط همین بود

کیانی با ابراز تأسف از اینکه جشنواره تئاتر فجر بعد از گذشت چهل دوره هنوز اساننامه ندارد، می‌گوید: کاش مشکل جشنواره ما فقط در حد تغییر زمان برگزاری آن بود. مسئله اصلی این است که این جشنواره هیچ استراتژی و برنامه بلندمدتی ندارد و همین مسئله، سبب‌ساز تصمیمات ناگهانی می‌شود. او ادامه می‌دهد: برنامه‌ریزی‌های جشنواره تئاتر فجر بیشتر حالت عملیاتی دارد تا استراتژیک و طولانی‌مدت. به بیان دیگر ما برنامه‌های آتی نداریم و برنامه‌های آتی داریم.

اصراری عجیب برای تکرار یک اشتباه

کیانی با بیان اینکه دبیر جشنواره تئاتر فجر برای این تصمیم‌گیری حتماً دلایلی دارد، می‌افزاید: ولی به هر حال این همزمانی قطعاً مشکلتا به بار می‌آورد. دو جشنواره فرهنگی هنری هستند که در حوزه هنرهای نمایشی برگزار می‌شوند و قطعاً بخشی زیادی از مخاطبان‌شان مشترک است. به همین دلیل این همزمانی قطعاً به هر دو رویداد آسیب می‌زند چه به لحاظ برنامه‌ریزی برای تماشای آثار و چه در بعد تبلیغاتی و رسانه‌ای.

این هنرمند اضافه می‌کند: امیدوارم برگزارکنندگان جشنواره تئاتر فجر تاریخ برگزاری آن را به روال قبل بازگردانند یا اینکه دلایل قانع‌کننده‌ای برای

جشنواره تئاتر و فیلم فجر هم‌زمان برگزار می‌شود

اصراری عجیب برای تکرار یک اشتباه

می‌گویند آدم عاقل از یک سوراخ چند بار گزیده نمی‌شود ولی ظاهراً برخی از تصمیم‌گیرندگان چندان توجهی به این ضرب‌المثل ندارند.

درستی شد و به هر حال جشن خود را با شکوه‌تر برگزار کردند.

کیان‌پور ابراز تاسف می‌کند: گویی برگزارکنندگان جشنواره تئاتر فجر فقط به این فکر می‌کنند که این جشنواره را برگزار کنند ولی به چگونگی برگزاری آن مدرس نمی‌دهند و ارزشی برای این هنر قائل نیستند

او با اشاره به فعالیت حسین مسافر آستانه به عنوان یک کارگردان تئاتر ادامه می‌دهد: آقای مسافر، دبیر دو دوره اخیر جشنواره، خودشان هم کار هنری انجام داده‌اند و صرفاً کار مدیریتی نکرده‌اند. بنابراین خیلی بهتر از کسانی که فقط تجربه مدیریتی دارند، شرایط گروه‌های هنری را درک می‌کنند و متوجه هستند این تصمیم‌ها نادرست به ظاهر کوچک، چه ضرره‌های بزرگی به جشنواره می‌زند.

کیان‌پور می‌افزاید: در حالت کلی، مخاطب سینما از تئاتر بیشتر است. رسانه‌ها هم به دلیل شهرت بیشتر سینماگران در قیاس با تئاتری‌ها، به جشنواره فیلم توجه بیشتری دارند . همچنانکه سال گذشته رسانه تخصصی تئاتر که نام تئاتر در عنوان آن آمده است، اخبار جشنواره فیلم را بیشتر از جشنواره تئاتر پوشش داد. در این میان رسانه‌هایی که تلاش می‌کنند به جشنواره تئاتر توجه در خوری داشته باشند، زحمات‌شان در هیاهوی جشنواره فیلم کم می‌شود.

این بازیگر با مقایسه شیوه برگزاری جشنواره‌های فیلم و تئاتر اضافه می‌کند: در جشنواره تئاتر فجر شرایطی فراهم نمی‌کنیم که هنرمندان و داوران بتوانند کارها را به شکل مطلوب ببینند. فرش قرمز و این تشریفات را هم که نداریم. بنابراین شرایط مناسبی را برای همان مخاطبان محدودی که عاشق

کیبورد و ارگ و گیتار را می‌شناسند اما کمتر شناختی از دوتار و کمانچه و نی‌انبان دارند؟ قطعاً یکی از دلایل این است که سازه‌ای غربی را از طریق ماهواره و شبکه‌های اجتماعی می‌بینند اما هیچ شبکه تلویزیونی نیست که ساز را پشت گلدان پنهان نکند. به گفته این نوازنده برای رویارویی با تهاجم فرهنگی، باید به تقویت فرهنگ خودی پرداخت؛ پس ضرورت دارد مسئولان فرهنگی به‌جای آن‌که تنها به موسیقی پاپ و موسیقی ردیف-دستگاهی فکر کنند به فکر دوام و بقای فرهنگ و هنر این مرزوبوم باشند. به عبارتی تنها به هنرمندان و گروه‌های فکر نکنند که مخاطبان بیشتری دارند باشد، معلوم نیست چه بر سر موسیقی نواحی می‌آید چراکه هنرمندان این‌گونه از موسیقی، آن‌چنان که باید و شاید شناخته شده‌نیستند.

مهربخش با بیان اینکه جشنواره موسیقی جوان به همدلی بیشتر اقوام مختلف ایرانی کمک می‌کند، گفت: کرد و لر و ترک و فارس و بلوچ در این جشنواره حضور پیدا می‌کنند و به اجرای برنامه می‌پردازند پس همه جشنواره‌های موسیقی، چه فجر، چه جوان و چه جشنواره موسیقی نواحی به نزدیکی قومیت‌ها و فرهنگ‌های مختلف کمک می‌کند و چه پیوند دهنده‌ای بهتر از موسیقی که مرز و محدود نمی‌شناسد و همه آدم‌ها با هر زبان و نژاد و قومیت و فرهنگی با آن ارتباط برقرار می‌کنند و از شنیدنش لذت می‌برند.

مهربخش در ادامه به نقش مهم صدا و سیما در معرفی موسیقی محلی اشاره و بیان کرد: تبلیغ، عامل بسیار مهمی در شناخت است. ما مرتب از تهاجم فرهنگی سخن می‌گوییم اما هنوز سازه‌ای اصیل خود را که نشان‌دهنده و رویکرنگ فرهنگ و پیشینه فرهنگی‌مان هستند را نشان نمی‌دهیم. خود من بیشتر از ۱۰ بار برای اجرای برنامه به تلویزیون دعوت شده‌ام اما شاید دو بار سالم را نشان داده‌اند. چرا باید تنها خواننده را نشان بدهند و بدون ساز، «پلی بک» کنند؟

او گفته‌های خود را با این پرسش ادامه داد که راستی چرا جوانان

بهرام مهربخش: چرا جوانان «کیبورد» و «ارگ» و «گیتار» را می‌شناسند دوتار و کمانچه را نه؟!

بهرام مهربخش معتقد است که استمرار جشنواره موسیقی جوان به معرفی این هنر و تشویق جوانان به آموختن آن کمک می‌کند.

به گزارش ایلنا به نقل از روابط عمومی پانزدهمین جشنواره ملی موسیقی جوان، بهرام مهربخش داور بخش موسیقی نواحی در شاخه موسیقی جنوب به نقش جشنواره موسیقی جوان در معرفی موسیقی نواحی اشاره کرد و گفت: طبیعی است که برگزاری جشنواره‌های مختلف از جمله جشنواره موسیقی جوان در زمینه موسیقی به معرفی این هنر و تشویق جوانان به آموختن کمک

اخبار

نقاشی تقلبی که اصل از آب در آمد

یکی از تابلو نقاشی‌های «جان کانستبل» نقاش مشهور بریتانیایی که پیشتر گمان می‌رفت تقلبی باشد، حالا به این امید که میلیون‌ها دلار به فروش برسد در یک حراجی ارائه می‌شود.

به گزارش ایسنا و به نقل از نشنال، یک تابلو نقاشی منظره از «جان کانستبل» نقاش مشهور بریتانیایی که اخیراً کشف شده‌است، در حراجی ماه آینده ساتانیز به مزایده گذاشته خواهد شد. انتظار می‌رود این اثر بین ۴ الی ۵.۳ میلیون دلار معادل ۳ الی ۵ میلیون پوند به فروش برسد.

در حالی ارزش این تابلو نقاشی میلیون‌ها دلار برآورد شده است که سال گذشته آن را به عنوان

یک اثر تقلبی به قیمت ۴۰،۰۰۰ پوند فروختند. حراجی ساتانیز کشف این نقاشی را که «مزرعه گلپب» نام دارد و اخیراً تایید اصالت شده را یک اکتشاف فوق‌العاده توصیف کرده است. پیش از این گمان می‌رفت چهار نسخه از این نقاشی توسط «کانستبل» خلق شده باشد و این نقاشی که قرار است در هشتم دسامبر به فروش برسد به عنوان یک اثر تقلبی شناسایی شده بود. این تابلو نقاشی توسط «کانستبل» به یاد دوستش «جان فیشر» خلق شده است. تفاوت این نقاشی با سایر نسخه‌های مشابه آن این است که در سمت راست نقاشی که به زودی حراج خواهد شد یک آسیاب بادی دیده می‌شود که در سایر نسخه‌های «مزرعه گلپب» وجود ندارد.

این نقاشی مدت‌ها در مجموعه یک مجموعه‌دار آمریکایی نگهداری می‌شده است تا اینکه خانواده او این نقاشی را سال گذشته فروختند.

یکی از متخصصان نقاشی‌های بریتانیایی در حراجی ساتانیز می‌گوید خانواده این مجموعه‌دار به کلی فراموش کرده بودند و یا اصلاً خبر نداشتند چه چیزی را در اختیار دارند.

سه نسخه دیگر این نقاشی در گالری تیت در لندن نگهداری می‌شود و چهارمین آن‌ها در یکی از موزسئات هنری آمریکا قرار دارد.

«کانستبل» نقاش رمانتیک بریتانیایی بود که بیشتر برای خلق تابلوهای نقاشی منظره‌های روستاهای بریتانیا شهرت داشت.

تمدید فراخوان نهمین جشنواره بین‌المللی عکس خیام

با تصویب شورای سیاست‌گذاری جشنواره بین‌المللی عکس خیام، فراخوان شرکت در نهمین دوره این جشنواره تا ۱۶ آذر تمدید شد. به گزارش ایسنا ، نهمین دوره جشنواره بین‌المللی عکس خیام در شش بخش با موضوع آزاد تک رنگ، آزاد رنگی، شهر، مردم، گردشگری و کووید ۱۹ برگزار می‌شود.

در این دوره از جشنواره ۳۲ میلیون تومان جوایز نقدی به همراه مدال‌های فیآپ، PSA، خیام و کمال‌الملک و تقدیرهای هیأت داوران به بهترین آثار در ژانرهای مختلف اهدا می‌شود. همچنین همانند دوره‌های پیشین، کتاب نفیس جشنواره برای تمامی شرکت‌کنندگان حتی آنهایی که آثارشان در جشنواره پذیرفته نشده نیز پست خواهد شد.

آخرین مهلت ثبت‌نام و دریافت آثار تا ۱۶ آذر ۱۴۰۰ تمدید شده است و جلسات داورى و اعلام نتایج طبق تقویم اعلام شد قبلی و بدون تغییر خواهد بود. برای کسب اطلاعات بیشتر و مطالعه متن کامل فراخوان می‌توان به آدرس پایگاه اینترنتی جشنواره به نشانی: **www.khayyam.Photo** مراجعه کرد.

نهمین جشنواره بین‌المللی عکس خیام به دبیری علمی سامعی (نماینده هیأت در ایران) و با هدف ارتقای سطح عکاسی و گفت‌وگویی بصری میان عکاسان ایران و جهان و به منظور بزرگداشت خیام، توسط نمایندگی فیآپ در ایران (کلوب عکس فوکوس - وابسته به موسسه فرهنگی هنری خانه هنر خیام) برگزار می‌شود.

بهتری داشته است.

نحفی با تأکید مجدد بر اینکه مشکل اصلی سینمای کودک اکران است، گفت: خود من فیلم بعدی‌ام را در فضایی غیر از کودک می‌سازم و از این سینما فاصله گرفته‌ام. امیدوارم اتفاقات خوبی برای سینمای کودک رخ دهد و مدیران بتوانند فضای اکران را از فضای مافیایی و فیلم‌های سطحی دور کنند تا کمی ذائقه مخاطب را هم پالا بکنند.

فیلمسازان خوبی که از سینمای کودک فاصله گرفتند

این کارگردان سینمای کودک درباره پیش‌بینی خود از استقبال مخاطبان از فیلم «شهر گرگ‌ها» ساخته سیدجواد هاشمی و تأثیر آن بر شرایط اکران دیگر فیلم‌ها کودک هم گفت: دغدغه اصلی همه اهالی سینما اکران است. وقتی فیلمی از یک ژانر خاص اکران مناسبی داشته باشد، فیلمسازان رغبت بیشتری به فیلمسازی در ژانر آن فیلم پیدا می‌کنند. تجربه‌ام اینگونه است که حتی پیش از کرونا هم به سینمای کودک توجه نمی‌شد. در این شرایط نمی‌توان پیش‌بینی کرد چه اتفاقی برای این سینما می‌افتد. اکثر فیلمسازان خوب ما از سینمای کودک آغاز کردند اما بعدها به دلیل همین شرایط نامناسب اکران، از سینمای کودک فاصله گرفتند.

وی درباره فاصله کودکان و نوجوانان از عادت فیلم دیدن در سینما اظهار کرد: پیشرفت تکنولوژی باعث شده است که بچه‌های ما از طریق پلتفرم‌ها و بسترهای اینترنتی فیلم‌های روز دنیا را تماشا می‌کنند. توقع بچه‌ها به همین دلیل از فیلم‌ها بالاترفته است. با این وجود فکر می‌کنم فیلم دیدن در سالن سینما همچنان حس و حال متفاوتی دارد. تأثیر فیلم دیدن به‌صورت جمعی روی کودکان و نوجوانان بسیار بالاست و به همین دلیل است که آموزش و پرورش باید برای فرهنگ تماشای دسته جمعی دانش‌آموزان در سالن سینما برنامه‌ریزی داشته باشد. بخشی از آموزش و پرورش همین سینمای کودک است اما همواره از سوی آموزش و پرورش نسبت به آن بی‌توجهی شده است. هرچند جشنواره‌ای به اسم «فیلم رشد» داریم اما آن هم بیشتر رفح تکلیف است! جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان در این زمینه عملکرد